ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

Ο ΘΑΝΑΣΙΜΟΣ ΕΧΘΡΟΣ ΤΩΝ ΦΕΙΔΙΩΝ

Ένα απ' τά πιό παράξενα πουλιά τοῦ κόσμου εἶνε καὶ ὁ Γραμματεύς. Τό πουλί αὐτό λέγεται ἔτσι, ἐπειδή τό λοφίο του—ἤ ἡ σκούφια του ἀντί νά εἶνε ὄρθιο στό κεφάλι του, πέφτει πρός τά πίσω καὶ θυμίζει τίς παληές πέννες ἀπό φτερά γήνας ποὺ εἶχαν οἱ γραμματεῖς τοῦ μεσαίωνος στ' αὐτί. Μά καὶ τό σῶμα τοῦ πουλιοῦ αὐτοῦ εἶνε κάτι ἀξιοπερίεργο, ἐπειδή εἶνε ἕνα κρᾶμα νά ποῦμε διαφόρων πουλιῶν. Τό κεφάλι του, μέ τό κυρτό ράμφος, θυμίζει τ' ἁρπακτικά πουλιά. Ὅταν μάλιστα τό δεῖς προφίλ, θυμίζει πῶς βλέπεις μπροστά σου τό κεφάλι ἑνός ἀετοῦ. Ὁ κορμός του πάλιν μοιάζει σάν τοῦ γυπός, καὶ τά μακρυά του πόδια θά μποροῦσαν ἀξιόλογα ν' ἀνῆκαν καὶ σ' ἕνα πελαργό. Τό παρδαλό πτίλωμά του μπορεῖ νά παραβληθῆ, στό λαιμό τ' εἶνε μέ τά ὤμορφα φτερά τοῦ ἐρωδιοῦ.

Ὅταν ὁ γραμματεύς ἐπιτίθεται ἐναντίον κανενός φειδιοῦ, ἡ σκούφια του σηκώνεται ὁλόρθη, ἁπλώνεται καὶ σχηματίζει ἕνα εἶδος φωτοστεφάνου γύρω ἀπ' τό κεφάλι του, ἐνῶ τά φτερά του ἀνοίγουν ἕτοιμα νά χτυπήσουν.

Ὁ γραμματεύς μπορεῖ νά συγκαταλεχθῆ μεταξύ τῶν μᾶλλον ὠφελίμων στόν ἄνθρωπο πουλιῶν. Τρέφεται ἀποκλειστικά μέ φείδια, καὶ προτιμᾶ ἐξαιρετικά τά πιό δηλητηριώδη κι' ἐπικίνδυνα ἀπ' αὐτά.

Τό παράξενο αὐτό πουλί ζῆ σ' ὅλη τήν ἔκταση τῆς Ἀφρικῆς. Τελευταίως τ' εἰσήγαγον καὶ στάς Ἰνδίας, ὅπου κατάφερε μιά χαρά νά ἐγκληματισθῆ. Ἡ παρουσία του μάλιστα στό Ἰνδονσταν θ' ἀποδῆ πράγματι ἀνθρωποσωτήριος, ἐπειδή σ' ἐκεῖνα τά μέρη τά φείδια σκοτώνουν πανω ἀπό 20.000 ἀνθρώπους τό χρονο !...

Οἱ λίγοι περιηγηταί ποὺ εὐτύχησαν νά παρευρεθοῦν σέ μιά μάχη μεταξύ τοῦ γραμματέως καὶ τοῦ κόμπρα,—ἑνός φειδιοῦ, περιφήμου διά τά θανατηφόρα ἀποτελέσματα τοῦ δηλητηρίου του,—μιλοῦν γι' αὐτήν μέ θαυμασμό, σάν ἕνα ἀπό τά σπανιώτερα θεάματα τοῦ κόσμου.

Μόλις ὁ γραμματέας, τοῦ ὁποίου τά μάτια τρυποῦν καὶ τά σκοτάδια, ἀντιληφθεῖ κανένα φεῖδι χωμένο μές στά χόρτα, τό πλησιάζει μέ μεγάλες δρασκελιές καὶ ὕστερα ἀρχίζει νά φέρνη μέ προσοχή βόλτες γύρω ἀπ' τόν ἐχθρό του, ποὺ σηκώνει τό κεφάλι του σφυριζοντας ἀπαίσια...Τότε εἶνε κατάλληλη στιγμή γιά τό γραμματεα νά ἐπιτεθῆ. Δίνει μιά μέ τά φτερά του στό φεῖδι, τό ζαλίζει καὶ ὕστερα πατάει τό κεφάλι του μέ τό ἕνα πόδι του. Κατόπιν τοῦ δίνει μιά δυνατή δαγκωμιά στό κεφάλι, τό σκοτώνει καὶ τό χάφτει σάν...λουκουμί!...

Μα ἡ πάλη τοῦ γραμματέως μέ τά φείδια δεν εἶνε πάντα τόσο εὔκολη, ἰδίως ὅταν τό ἡρωϊκό αὐτό πουλί ἔχει νά παλαίψη μέ κανένα πύθωνα. Γιά νά λάβετε μιά ἰδέα τοῦ φοβεροῦ αὐτοῦ φειδιοῦ, σᾶς λεμε πῶς ἔχει 6 ἕως 8 μέτρα μάκρος. Ἡ μονομαχία μεταξύ τῶν δύο αὐτῶν ζώων διαρκεῖ πολλές φορές καὶ μιά ὁλόκληρη ὥρα—μά πάντα σχεδόν τελειώνει μέ τή νίκη τοῦ γραμματέως.

Οἱ Νέγροι τῆς Γαμβίας αἰσθάνονται πραγματικό θρησκευτικό σεβασμό γι' αὐτά τα πουλιά, τά ὁποῖα προσπαθοῦν νά κρατήσουν στά χωριά τους, γιά νά τοὺς ἀπαλλάξουν ἀπ' τά ἐπικίνδυνα φειδια καὶ τά ἄλλα ἑρπετά.

ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΡΑΔΟΞΑ

ΤΟ ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΟ ΣΠΙΤΙ ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Ἀνεκαλύφθη τελευταῖα πιό εἶνε τό ἀρχαιότερο σπίτι σ' ὅλον τόν κόσμο ποὺ νά διατηρεῖται, φυσικά, σέ καλή κατάσταση καὶ νά μήν εἶνε ἐρείπιο.

Τό σπίτι αὐτό βρίσκεται στήν Τύννιδα, στήν κορυφή τοῦ δύτβατου βουνοῦ Γκορρά. Εἶνε χτισμένο ἀπ' τόν καιρό τῶν Ρωμαίων καὶ στίς τέσσερες γωνιές του...εἶχεν τέσσερες πύργους. Τον καιρό ποὺ χτίσθηκε ἦταν μονόπατο καὶ πολύ ψηλό. Ἀργότερα ὅμως, ἐπωφελήθηαν ἀπό τό ὕψος αὐτό, τοῦ ἔβαλαν ἕνα πάτωμα στή μέση καὶ τό ἔκαναν δίπατο.

Τό σπίτι αὐτό κατοικεῖται ἀκόμα, μολονότι εἶνε ἡλικίας.... 1.700 ἐτῶν !

ρία Ρουσώ λέγοντας :

– Εἶμαι πολύ εὐτυχής, κυρία μου ἐπειδή σχηματίσατε τόσο καλή ἰδέα γιά μένα χωρίς νά μέ γνωρίζετε—κι' ἐπειδή μπορῶ νά κάνω τοῦ ἀγαπητοῦ μου φίλου τή μικρή αὐτή εὐχολία. Μέ μεγάλη μου εὐχαρίστηση θάθελα τόν κ. Ρουσώ, μά πρέπει δυστυχῶς νά φύγω, ἐπειδή ἔχω κάποια ἐπείγουσα ἐργασία. Νά τοῦ πῆτε, σᾶς παρακαλῶ, πολλούς χαιρετισμούς !...

Ἀντρέ Μπερύ

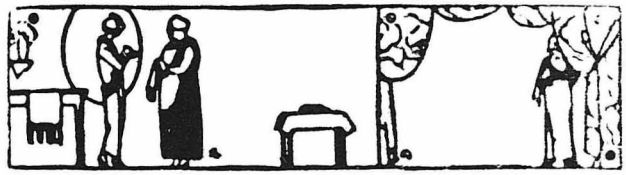

ΑΠΟ ΔΩΚΙ' ΑΠ' ΕΚΕΙ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ἡ καρατόμησις τοῦ Βασιλέως Καρόλου. «Τόν ἀπήλλαξαν ἀπό ἕνα...περιττό βάρος !...» Τό πάθημα τοῦ Φραγκλίνου... Ἔβγαλε τό δόντι του γιά νά γεμίση τό ὅπλο του !... Ὁ ἀριστοκράτης ἀξιωματικός. Ὁ Ρίτς καὶ ὁ ἁμαξᾶς. «Εἶσαι ὁ ἴδιος ὁ διάβολος !... κλπ. κλπ.

Ὅταν ἡ βασίλισσα Χρηστίνα ἐπληροφορήθηκε τήν καρατόμηση τοῦ βασιλέως τῆς Ἀγγλίας Καρόλου, εἶπε στούς αὐλικούς της :

— Αὐτή τή στιγμή, μαθαίνω, κύριοι, ὅτι οἱ ἄγγλοι ἔκοψαν τό κεφάλι τοῦ βασιλέως των, ὁ ὁποῖος... δέν ἤξερε τί νά τό κάνη ! Ὑποθέτω λοιπόν ὅτι τόν ἀπήλλαξαν ἀπό ἕνα ἐντελῶς περιττό βάρος !...

***

Ὁ Φραγκλίνος, περαστικός κάποτε ἀπό τό Παρίσι, ἐπῆγε σέ μιά διάλεξη. Ἐπειδή ὅμως δέν καταλάβαινε καλά τά γαλλικά παρακολουθοῦσε τήν γνωστή του κυρία ντέ Μπουφλέρ ποὺ ἐκάθητο ἐμπρός του καὶ χειροκροτοῦσε ὅταν χειροκροτοῦσε κι' αὐτή.

Ὅταν ἐτελείωσεν ὅμως ἡ διάλεξη, ὁ ἔγγονός του τόν ἐπλησίασε καὶ τοῦ εἶπε :

— Καθένε παποῦ, τί ἦταν αὐτά ποὺ ἔκαν ς σήμερα ;... Χειροκροτοῦσες κάθε φορά ποὺ ὁ ρήτωρ ἐπαινοῦσε ἤ ἐσένα ἤ τά ἔργα σου !

***

Ὁ μέγας τραγικός τῆς Γαλλίας Ρακίνας, συνέθετε τίς τραγωδίες του περπατώντας !

Ἐβάδιζεν ἀφηρημένος καὶ συγχρόνως ἀπήγγελε δυνατά, μέ τέτοιον ἐνθουσιασμο, ὥστε μιά μέρα μαζευθῆκαν γύρω του οἱ ἐργάτες τοῦ Κεραμεικοῦ οἱ ὁποῖοι, βλέποντάς τον νά σκούζη μέ τόση ἀπόγνωση καὶ νά χειρονομεῖ σάν τρελλός, τόν πῆραν γι'... ἀνισόρροπο καὶ τόν παρέδωσαν στήν ἀστυνομία !...

***

Στήν «Ἱστορία τῶν Ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν» ὁ Μαφφὲ ἀναφέρει ὅτι στήν πρώτη πολιορκία τοῦ Ντιοῦ, ποὺ ἔλαβε χωραν στά 1538 ἀμφότερα τάντιμαχόμενα μέρη πολεμοῦσαν μέ τέτοια λύσσα, ὥστε ἕνας στρατιώτης Πορτογάλος, ἔχοντας ἐξαντλήσει τά πολεμοφόδιά του καὶ μή ἔχοντας πλέον καμμιά σφαῖρα διαθέσιμη.. ἔβγαλε ἕνα δόντι του καὶ «γέμισε» τό ὅπλο του μ' αὐτό !...

***

Κατά τήν ἐποχή τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως, ἕνας φανατικός δημοκρατικός βουλευτής ἔγραψε στόν στρατηγό Περιγιόν, ὁ ὁποῖος πολεμοῦσε στά σύνορα : «*Συλλάβατε τόν τάδε ἀξιωματικό, γιατί εἶνε ἀριστοκράτης*».

Ὁ ἀνδρεῖος στρατηγός ἀπήντησε :

«*Θά συνελάμβανα ἴσως τόν ἀξιωματικό ποὺ μοῦ καταγέλλετε ὡς βασιλόφρονα, χθές ὅμως ἐφονεύθη μαχόμενος στην πρώτη γραμμή ὑπέρ τῆς ἐλευθερίας !...*»

***

Γιά τόν περίφημο ἄγγλο «ἀρλεκῖνο» Ρίτς, διηγοῦνται τό ἑξῆς χαριτωμένο ἀνέκδοτο :

Ἕνα βράδυ, μετά τήν παράσταση, μπῆκε σ' ἕνα ἁμάξι καὶ διέταξε τόν ἁμαξᾶ νά τόν ὁδηγήση σ' ἕνα καλλιτεχνικό κέντρο, τήν «Ταβέρνα τοῦ Ἥλιου». Ὁ ἁμαξᾶς ἐμαστίγωσε τ' ἄλογά του καὶ ξεκίνησε. Τήν ὥρα ὅμως ποὺ τερνοῦσαν ἔξω ἀπὸ τήν ταβέρνα, ὁ Ρίτς εἶδε ἕνα παράθυρό της ἀνοιχτό καὶ ἐνῶ τό ἁμάξι ἔτρεχε ἀκόμη, ἐπήδησε μέ μεγάλη εὐκινησία καὶ βρέθηκε στήν αὐθουσα. Ὁ ἁμαξᾶς, ποὺ δέν εἶχε ἀντιληφθῆ τίποτα, σταμάτησε σέ λίγο μπρός στήν πόρτα. Κοίταξε τοτε μέσα στ' ἁμάξι του καὶ εἶδε πως ὁ ἐπιβάτης του εἶχε κάνει φτερά. Δέν παραξενεύθηκε ὅμως καὶ πολύ «Κάποιος παληάνθρωπος, σκέφθηκε, θάταν ποὺ θέλησε νά μοῦ σκάση τό ἀγῶγι» ! Ξανανέβηκε λοιπον στό κάθισμά του καὶ ἔφυγε.

Μετά λίγη ὥρα ὅμως, ἐνῶ ὁ διάσημος κλόουν καθόταν κοντά στό παραθυρο τῆς ταβέρνας, εἶδε τό ἴδιο ἁμάξι νά περνάη ἀπ' ἔξω, γυρίζοντας φαίνεται στόν σταῖλο του. Πῆρε λοιπόν καὶ πάλι φορα καὶ μ' ἕνα πήδημα ξαναβρέθηκε στρογγυλοκαθισμένος στό ἐσωτερικό τοῦ ἁμαξιοῦ. Ὁ ἁμαξᾶς, φυσικά, δέν εἶχε ἀντιληφθῆ καὶ τώρα τίποτε.

— Βρέ ἀδερφέ ! τοῦ φώναξε ἔξαφνα ὁ Ρίτς. Μήπως εἶσαι μεθυσμένος;.. Γιατί δέν στάθηκες μπρός στήν ταβέρνα,ὅπως σοῦ εἶπα;

Ὁ ἁμαξᾶς τάχασε κυριολεκτικῶς. Σταμάτησε, ἀμέσως καὶ γύρισε νά δῆ τόν παράξενο ἐπιβάτη του. Ὁ Ρίτς, γκρινιάζοντας πάντα γιά τή καθυστέρηση, κατέβηκε ἀπό τάμάξι, ἔβγαλε τό πορτοφόλι του κ' ἐπροσποιήθηκε πῶς θέλει νά πληρώση τόν ἁμαξᾶ.

— Ἀλλοῦ αὐτά, κύριε, Σατανᾶ ! τοῦ εἶπεν τότε ὁ ἁμαξᾶς μέ τρόμο. Νομίζεις πῶς δέν κατάλαβα ποιός εἶσαι ;... Εἶσαι ὁ ἴδιος ὁ Διάβολος. Κι'ἀμέσως χτύπησε τ'ἄλογά του κ' ἐτράπη σέ ἄτακτο φυγή !